

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De iis quae patrata sunt in Alexandria, perdita scriptis testimonia. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

eurā ducerēt, nequaquā eiusmodi virorū pręcibus adduci poterāt, vt vitę cupiditate aliqua ex parte delectarentur, & diuinas leges de cōfessione & negatiōe seruatoris nostri penitus contēnerent: sed virili aīo, & mēte digna philosophis, imō vero pia & digna deo, contra omnes iudicis minas, contra contumelias fortiter se opponentes, ambo capitibus abscissis abirent ē vita.

De iis quę patrata sunt in Alexandria, perdita scriptis testimonia. CAP. XI.

Sed quoniā Phileā ppter humanioris literaturę notitiā crebro hominū sermōe prędicatū dixim⁹, ipse sui ipsi⁹ in ea re locuples testis accedat, & partim, seipsū quā tandē fuerit, ante oculos cuiusq; proponat, partim martyria, quę eius ętate Alexandrię cōtigerint, accurati⁹ multo, quā in nostra sitū est potestate, narret his verbis: quę quidē ab ipsius literis ad Chinuitas perscriptis petita sūt. Beati martyres, qui apud nos occubuerunt, pręclara illa exēpla, monita salutaria, & insignes pręceptiōes, in diuinis & sacris literis nobis ad imitādū propositas, nulla ex parte cōtēnentes, oculos animi in deū omniū effectorem exquisite intēdebāt: & mortē pro pietate oppetere secū statuētes, mordicus suę vocatiōi adhærescebāt. Ac quoniā isti sancti martyres Christi insignibus decorati, dominū nostrū Iesū pro nobis hoīs naturā induisse pro certo cognouerāt, vt omne peccatū radicitus extirparet, & vitica nostri itineris ad vitā æternā suscepti, nobis suppedi- Philip. 2. taret (nō enī rapinā arbitratus est se esse æqualē deo, sed seipsū exinaniuit formā serui accipiēs, & habitu inuētus est vt homo: humiliavit seipsū vsq; ad mortē, mortē autē crucis) isti inquā idcirco meliora dona æmulātes, omnē cruciatū, oīa suppliciorū genera, quę poterant excogitari, nō semel, sed iterū atq; iterū sustinuerūt. Atq; prę omnibus satellitū terroribus, quos laborabāt nō verbis solū, sed rebus ipsis obnixē eis iniicere, nō demiserūt animos neq; succubuerūt, ppterea q̄ perfecta in illis charitas timorē foras miserat. Quorū eximiā fortitudinē, & ec Ioan. 4. clesiā in singulis tormentis animi magnitudinē, quę tandem oratio poterit explanare? Et cū libera potestas omnibus pmissa esset, cōtumelias, & pœnas illis pro arbitratu inferēdi, hi fustib⁹, illi virgis, alii flagellis, nōnulli lorīs

EVSEBII HISTORIAE

multi funibus eos perculerunt. Atque spectaculum nouis
 vicissim plagarū & supplicii generibus erat variatum, &
 multū probri habuit, & ignominia. Quidā enim primum
 manibus à tergo colligatis ligno appēsi, & machinis qui
 busdā membra eorum vniuersa distenta distracta; Deinde à
 tortoribus ex mandato magistratuū per totū cor-
 pus grauiter diuexati, & non quēadmodū cum homici-
 dis agi solet, latera solum, sed venter, tibiā, & genā fla-
 gris ferreis cæsā: alii pependerūt, ad porticū vna manu
 affixi, et Carticulorū, membrorumq; distensionē, quę om-
 nē doloris superabat acerbitatē, pertulerunt. Alii vultu
 alterius in alterū obuerso ligati, & columnis pedibus nō
 ad terrā demissis, appensi, sic vti. cū funes acrius retrahe-
 rentur & cōtentius, corporis grauitate ac pōdere acer-
 bius premerentur. Neq; tantisper solum dū præsēs cum
 illis quæstione disceptabat, illisque examinādis vacabat,
 sed per totum ferē diem istud supplicii genus sustinue-
 runt. Quando enim ab illis ad alios profectus est, mini-
 stros ipsius authoritati obsequentes reliquit, qui priores
 accurate obseruarent, si forte quisquam tormentis eui-
 ctus, cedere videretur. Mandauitque vt acerbe, & sine re-
 missione vlla funibus distorqueretur: & deinceps
 cum iam iam essent animam acturi, rursus in terram de-
 missi, passim misere raptarentur. Neque enim de nobis
 vel minima cura in eorū animis resedit, sed omnia in nos
 perinde tum excogitare, tum re præstare videbantur, ac
 si homines non fuisset. Præter alia tormentorum ge-
 nera istud nouum præterea, quod sequitur, aduersarii no-
 stri inuenerunt. Nonnulli enim post verbera, in compe-
 dibus ligniis positi erant, & pedes, alter ab altero, ad
 quartum foramen distenti districtique, adeo vt necessa-
 rio supini iacerent, nec possent propter plagarum vulne-
 ra recēs toti corpori inflicta, se vllō modo commouere.
 Alii in solum proiecti, pro crebris tormentorum icti-
 bus, quos pertulerant, semineces iacuerunt: & propter va-
 ria ac diuersa cruciamentorum stigmata, quæ in corpo-
 ribus habebant, miserabilius spectaculum quàm cum tor-
 quebantur oculis contemplantium subiecerunt. Ex his
 autem qui ita se habebant, nonnulli in cruciatu mortui
 sunt,

li. febrj

sunt, & singulari animi tolerantia, aduersarium prorsus confuderunt. Alii semineces in carcerem conclusi, non multis diebus post, dolorum grauitate oppressi excedunt à vita. Reliqui valetudine & viribus curatione recuperatis, tēporis lōginquitate, carcerisq; vsu & velut cōtritu multo euadunt sidentiores. Sic igitur cū esset singulis illorū præceptū, libera data optione, vel victimas execrabiles cōrectandi, quò liberarentur molestiis, & prophana atq; execrabili ab illis libertate potirentur, vel nō sacrificādi, sentētiam mortis exciperēt, illi absq; mora ad mortē libētibus animis gradiūtur. Norūt enim pro certo ea, quæ à sacris literis nobis præscripta sunt. Qui diis alienis, inquit scriptura, immolat, delebitur. & quod nō erūt tibi dii alieni præter me. Eiusmodi sunt voces Phileæ Martyris cum sapiētia, tū dei ipsius amore inflāmata maxime, quas ante extremā de eo in iudicio latā sentētiam, cum adhuc esset in carceris custodia, ad fratres ecclesiæ, cui ipse præerat per literas misit. Partim vti quo loco res illius erāt, illis exponeret, partim vti eos hortaretur, vt pietate in Christo, post mortem suam quæ breui ipsum esset occupatura mordicus adhæresceret.

Esa. 57.

Hic inscripta sunt ea quæ in fragmētis. 8. li. continentur.

De iis qui in Palestina martyrium pertulerunt.

CAP. XII.

EX Palæstinæ martyribus primus erat Procopius, qui ante, quàm carceris satis magnū fecisset periculum, statim à primò ingressu cum in iudicio coram præsidibus sisteretur, & ei imperatū esset, vt diis eorū immolaret, vnū solū deū se scire dixit: cui sicut ab eo ipso præceptū est soli esset sacrificādū. Postquā vero quatuor imperatoribus hostias etiā offerre illi mandatū fuit, sententiam quandam, quæ illis parum arridebat elocutus, hoc scilicet Homeri carnem:

Non bona res multi domini, rex vnicus esto.

Extemplo securi percutitur. Post istū, Alphæus, & Zachæus cū post verbera & nouaculas, post vincula aspera, grauesq; in eisdē dolores, post alias diuersas in tormētis quæstiones, post pedes dies noctesq; cōpedibus ligneis quatuor foraminū interuallo interposito distētos distractosq; decimo septimo die mēsis, qui vocatur Dius, hoc est

Y 5

est